

«هو الحکیم»

عنوان:

شرافت روح انسانی

دکتر باقر پورکاشانی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْيَاسِرِ الْمَوْلَانِ

『@SERATEHAGHI』

«وَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي، وَ مَا نَدَ چي؟ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي» دميدم در او يعني در آدم ابوالبشر من رُوحِي، از رُوح خودم، خداوند كه رُوح نَداره، اين رُوح شرافت داره

لذا به رُوح حيوانات نَگفت رُوحِي!

به رُوح نباتات نَگفت رُوحِي!

به رُوح ملائكه نَگفت رُوحِي!

به رُوح جنيان نَگفت رُوحِي!

به رُوح آدم نَگفت رُوحِي!

رُوح من، يعني يَك رُوحِي رو خلق كرد

اين رُوح را شرافت داد، قابليت‌هايي دارد نسبت به

جنيان و ملائكه و حيوانات و نباتات، و آن را به

خودش نسبت داد.